

BOG

DIGT OM DØDEN : EN BOG OM MIN FAR (/BOEGER/DIGT-OM-DODEN-EN-BOG-OM-MIN-FAR)

Af Søren R. Fauth (/forfattere/soren-r-fauth) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A54928270)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far) for at anmelde BASIS%3A54928270)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far&title=Digt+om+d%C3%B8den+%3A+en+bog+om+min+far)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far&status=Digt+om+d%C3%B8den+%3A+en+bog+om+min+far)

u=https://litteratursiden.dk/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far&title=Digt om døden : en bog om min far

url=https://litteratursiden.dk/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far&status=Digt om døden : en bog om min far

Sorgen og melankolien løber som en tråd gennem digtet, der er fyldt med lidenskab og patos og bevæger sig springende og kaotisk mellem mange niveauer, fra hverdagens trivialiteter til refleksioner over eksistentielle grundspørgsmål.

TAGS: DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

ERINDRING (/TAXONOMY/TERM/2813)

FILOSOFI (/TAXONOMY/TERM/13731)

ANMELDELSE

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjollund)

Skribent
12 nov.18

Sorgen og melankolien løber som en tråd gennem digtet, der er fyldt med lidenskab og patos og bevæger sig springende og kaotisk mellem mange niveauer, fra hverdagens trivialiteter til refleksioner over eksistentielle grundspørgsmål.

Der er mange udtryk for sorg, tab og smerte i Søren R. Fauths langdigt, hvor det at forsone sig med faderens forestående død hænger sammen med at ville se sin egen dødelighed i øjnene.

"Jeg vil skrive en bog om min far/ jeg vil skrive på den hver dag/ indtil han skal på plejehjem/ når han har fået anvist en plads/stopper jeg". Sådan formulerer Søren R. Fauth det personlige udgangspunkt og projekt i sit store digt på en af bogens første sider.

Beskrivelsen af faderens tiltagende alderdomssvækkelse – både fysisk og mentalt – og hvilke konsekvenser det har for både ham og familien, er blot ét af sporene i langdigtet. Bogens ”knækkede” verslinjer og tankemæssige spring bevæger sig ad mange forskellige spor i én eneste lang og springende bevidsthedsstrøm af erindringer, sansninger og refleksioner, *”et langt tilbageerobringsforsøg/ af tid/ af sted”*.

Tilbageerobringsforsøget gælder ikke kun i forhold til faderen, som jeget har haft et livslangt konfliktfyldt forhold til. Forsøget på at forstå, og dermed også muligheden for at kunne forsone sig med faderen, hænger sammen med hans forsøg på at konfrontere sig med sin egen østrigske familiebaggrund og farfarens død som tysk soldat på østfronten i 1944. En traumatisk baggrund som faderen, set i sønnens tilbageblik, har brugt det meste af sit liv på at fortrænge, *”uafbrudt på vej væk fra sig selv”*.

Sorgen og melankolien løber som den tematiske tråd gennem bogen, hvor jegets eksistentielle krise og lyst til at vende livet ryggen, trods arbejde, karriere og familie, forstærkes yderligere af en elsket søsters tidlige død af cancer.

Det er ikke blot faderens forestående død, men også sin egen dødelighed, jeget forsøger at forsone sig med og se i øjnene, hvor selve skriveprocessen bliver en del af denne erkendelse: *”jeg går gennem døde dage/ og kun denne bog om døden holder mig i live/ den er mit liv”*. Døden og livet hører på paradoksalt vis sammen i Søren R. Fauths digt, som når den altid kværende (døds)bevidsthed og *”ustoppelige tankevirkosomhed”* afløses af lykelige øjeblikke på cyklen, hvor han er reduceret til krop, åndedræt og rytme, eller i mødet med kunsten og naturen. Her løftes han ud af sig selv og bliver på befriende vis syet sammen med verden igen: *”jeg vil syes sammen med verden igen/ som den dreng/ på det sted/ hvor asfalten/ brændte/ til den skov/ af harpiks og fyr/ begyndte at dufte/ til det hav og den strand/ begyndte at synge/ som den søn/ til den far// vil jeg hen”*.

Der er lidenskab og patos i digtet, der bevæger sig springende og kaotisk mellem mange niveauer. Fra hverdagens trivialiteter til refleksioner over eksistentielle grundspørgsmål, ofte spejlet i filosofien og litteraturen. Deraf også rastløsheden og den dirrende uro, der afsætter sig helt ud i bogens sprog og form. Alle digressionerne, tankespringene og de *”uendelige spørgeskæder”* er med og bliver en del af processen i forsøget på at gribe det modsætningsfyldte i tilværelsen og nedbryde de betydningshierakier, vi normalt er tilbøjelige til at opfatte og beskrive virkeligheden i - hvis altså ikke det var for litteraturens evne til at kunne netop det.

Det er svært at finde paralleller til 'Digt om døden' i dansk poesi lige nu, men nogle bud – både hvad angår tematikken og langdigtets form – er Morten Søndergaards: Døden er en del af mit navn (<https://litteratursiden.dk/boeger/doden-er-en-del-af-mit-navn>), (2016) og Casper Eric's: Alt hvad du ejer (<https://litteratursiden.dk/boeger/alt-hvad-du-ejer>) fra i år.

BOGDETALJER

Relaterede bøger